

Socialni sporazum: Ministrica, čas je za dejanja.

20.2.2015

Gospodarska zbornica Slovenije (GZS) obžaluje odziv ministrice za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti, dr. Anje Kopač Mrak, na soglasno odločitev upravnega odbora GZS, da GZS ne pristopi k podpisu k Socialnemu sporazumu 2015-16. Glede na to, da ministrica meni, da je socialni sporazum dobra popotnica za čas sprejemanja reform, jo na GZS pozivamo, naj preide od besed k dejanjem.

Poudarjamo, da je GZS decembra enostransko zapustila pogajanja za socialni sporazum, ker se ni mogoče pogajati o tem, kako bi razbremenili gospodarstvo, obenem pa Vlada RS napove drastične nove okoljske in energetske obremenitve. Danes ni več dvoma, da bi bila energetska intenzivna industrija bistveno bolj prizadeta, če GZS decembra lani ne bi odločno, skupaj z zavezniki, opozarjala na nesmiselnost tako hudih bremen, ki bi celo neposredno ogrozila delovna mesta.

Če bi Vlada RS takoj umaknila sporne predloge, bi se GZS lahko pravočasno vrnila za pogajalsko mizo. Vendar se to do konca lanskega leta ni zgodilo. Zato je izjava ministrstva, ki ga vodi ministrica dr. Anja Kopač Mrak, da bi GZS lahko vsebinsko sodelovala na pogajanjih, nekorektna. Še manj je korektna izjava, da bi v tem primeru "sporazum bil dopolnjen z našimi predlogi in bi takšnega verjetno podpisali".

GZS je namreč skupaj z drugimi delodajalskimi organizacijami pripravila predloge in na začetku tudi sodelovala na pogajanjih. Ob tem pa nenehno opozarjala, da mora biti vsebina sporazuma konkretna in da morajo predvideni ukrepi biti usmerjeni v nov razvojni zagon, ki pa ni možen brez razbremenitve gospodarstva in reform. Ni bilo torej nikakršnih ovir, da bi predloge GZS ob podpori ministrice dr. Anje Kopač Mrak vnesli v socialni sporazum, četudi GZS ni bilo za pogajalsko mizo. Skrbi nas, ker je ministrica zadovoljna s socialnim sporazumom, pod katerim ni podpisala delodajalske organizacije, ki zastopa 60% slovenskega gospodarstva po kapitalu in zaposlenih in ker sama ni bolj kritična do njegove vsebine.

Že v začetku decembra ni bilo ne s strani vodstva GZS ne s strani članov GZS, ki jih zastopa upravni odbor, več zaupanja, da bo vsebina socialnega sporazuma vodila k prepotrebni spremembi v državi. Kot tudi zdaj po objavi sporazuma in številnih kritikah v medijih očitno ni zaupanja v socialni sporazum. O tem jasno pričata dejstva, da sta bili na UO GZS, ki predstavlja najbolj reprezentativen organ gospodarstva (UO GZS odraža širšo voljo članstva, saj je v njem veliko več članov, kot jih je običajno v upravnih odborih. Šteje namreč 41 članov) tako decembrska odločitev o enostranski prekinitvi pogajanj, kot sredina odločitev, da se sporazuma ne podpiše, sprejeti soglasni. Dvakratna soglasna odločitev tako številčnega upravnega odbora bi za ministrico morala pomeniti pomembno znamenje, da je v Sloveniji treba pri obravnavi gospodarstva, celotnega razvoja države, ohranitve in ustvarjanja delovnih mest v gospodarstvu in posledično socialne varnosti takoj preiti od besed k dejanjem.

Dosedanje poteze ministrice ne vlivajo zaupanja. O reformi trga dela ni slišati skorajda nič. O razbremenitvah dela tudi ne. Na GZS smo podprli širjenje osnov za plačilo prispevkov, obenem pa zahtevali, da se zniža strošek dela delovnega razmerja. Ministrica je že večkrat poskrbela za dvig obremenitev nekaterih oblik dela, nič pa ni bilo storjenega, da bi zmanjšali bruto strošek dela pri rednih delovnih razmerjih. Poudarjamo: da bi znižali dajatve, ne neto plače. Slovenija je namreč po deležu bruto stroškov dela v dodani vrednosti na 1. mestu v EU!

Zato na GZS pozivamo ministrico, da si zaupanje začnemo graditi z dejanji, ne z besedami. Z veseljem bomo podprli njeno delo, če se bo tudi sama čim prej odločila za reforme, ki bodo prinesle več zaposlovanja. Bojimo pa se, da bomo prej dočakali nove obremenitve. Pasti za dodatne obremenitve je namreč tudi v novem socialnem sporazumu veliko.

Kaj piše v Socialnem sporazumu 2015-16

Na GZS smo ob analizi parafiranega Socialnega sporazuma 2015-16 ugotovili precej pomanjkljivosti. Naj naštejemo nekaj ključnih med njimi:

1. Ni predlogov za potrebne reforme trga dela, pokojninskega in zdravstvenega sistema ter javnega sektorja.
2. Sporazum ni dovolj razvojno usmerjen s konkretnimi zavezami in roki.
3. Namesto razbremenitve gospodarstva so vključene številne pasti za možne višje obremenitve, ob tem pa je možno dodatno obremenjevanje gospodarstva v primeru "višje sile", ki ni definirana.
4. Napovedan je povečan nadzor nad sivo ekonomijo brez hkratnih nižjih davčnih stopenj in uvedbe davčnih blagajn.
5. Ni omenjene drugačne organiziranosti administracije, ki upravlja kohezijsko politiko, niti tehnološke agencije, ki bi po vzoru razvitih držav pripomogla k hitrejšemu tehnološkemu razvoju Slovenije in višji dodani vrednosti.

Mag. Samo Hribar Milič, predsednik GZS: »Zaupanje bomo lahko gradili, ko se bomo resno odločili za reforme, ki bodo prinesle več delovnih mest v gospodarstvu. Tudi zaradi boljšega poslovnega okolja v Sloveniji, ne pa pretežno zaradi boljših razmer na trgih naših izvoznikov.«